

Vážený pane místostarosto,

v uplynulých měsících jsem se intenzivněji věnoval zjišťování informací týkajících se revitalizace rožmitálského zámku. Nejprve na základě Vašeho doporučení jsem se spojil s panem Bohumilem Vurmem ze Vševil. Cílem tohoto zkontaktování byla má snaha zjistit co nejvíce o tom, co se již pro aktivaci majitelů zámku učinilo. Ale dřív, než se naše spolupráce rozběhla, mi pan Vurm sdělil, že bylo učiněno vše, co se dalo v dané situaci dělat, bez náležitého výsledku a že nemá ani žádné poznatky, o kterých by si myslel, že by mi pomohly v dalším jednání. Proto dále jsem se celé záležitosti věnoval sám.

Závěry mého šetření okolností, proč majitelé zámku mu věnují již celá léta tak malou pozornost, jsou ale dosti tristní. Shrnu je do dopisu, který jsem dne 13.8.2010 zaslal do Příbramského deníku. K rozhodnutí zveřejnit mé poznatky v novinách mě vedla skutečnost, že pan Karel Hutr, současný šéfredaktor uvedeného listu, již před lety psal o zámku. Psal dle mého uvážení otevřeně, korektně a kriticky. Druhým – osobnějším důvodem, proč jsem se rozhodl věc uveřejnit nejdřív ve veřejněsdělovacích prostředcích, byla skutečnost, že chci, aby se o uvedeném problému dověděla širší veřejnost z příbramského regionu, aby lidé věděli, že celá věc s časem neutichla. Žel, do dnešního dne jsem nezaznamenal žádnou reakci (p.Hutr mi pouze sdělil, že článek byl zveřejněn).

Text mého příspěvku do Příbramského deníku, který Vám dávám na vědomí, aby jste znal závěry mého šetření a úvahy o příčinách, proč se s rožmitálským zámekem celá léta nic neděje, byl následující:

“ ... a rožmitálský zámek chátrá dál!

Téměř celá 80. léta jsem žil v Rožmitále pod Třemšínem a i když už dlouho toto sympatické městečko není mým trvalým bydlištěm, velmi rád se sem i s mojí manželkou vracíme návštěvou rodiny a známých. Žel, vždy když procházíme kolem zdejšího zámku, zesmutníme. Čas jako kdyby se zde zastavil v uvedených 80. letech. Víím, že úřad města, občané Rožmitálu, ale i cizí návštěvníci, kterým není situace kolem zámku lhostejná, v minulosti vyvíjeli aktivity, aby se stav tohoto objektu i s přílehlými zahradami zlepšil. Ať to byla petice nebo hledání většinového vlastníka zámku.

Velké naděje byly vkládány do nového vlastníka nemovitostí – do Arcibiskupství pražského, které dostalo zámek i s přílehlou půdou darem od města Rožmitál pod Třemšínem. Kromě zrenovování malého správcovského domku vybíhajícího z budovy zámku do zahrady se v podstatě nic okem viditelného neudělalo. Já osobně již v roce 2008 jsem psal na Správu majetku arcibiskupství s dotazem, zdali plánuje nějakou rekonstrukci zámku. Opakovaně jsem se snažil získat na toto téma nějaké informace opět před měsícem, ale ani jednou jsem se žádné odpovědi nedočkal. Proto jsem se pustil sám do malého šetření, abych zjistil příčinu netečnosti vlastníků zámku, abych pochopil, proč vlastníci nezažádali o výhodné dotace například z Ministerstva kultury nebo z Evropských fondů. Na základě zjištěných faktů a dedukce jsem dospěl k závěrům, které nejsou potěšitelné pro lidi, kteří očekávají rychlou revitalizaci zámku.

Kromě mé snahy získat jasnou deklaraci Arcibiskupství pražského k plánu revitalizace zámku jsem se snažil zkontaktovat i s většinovým vlastníkem zámku.